

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 31. Normanni Hamburgi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Augusto promulgata observentur. *Hæc* Sæculum IX.
A.C. 845.
autem constituimus, inquit Episcopi,
non præjudicantes aut parvipendentes, quæ
a Majoribus nostris forte severius propter
rigorem Ecclesiasticæ Disciplinæ sunt præ-
cepta; sed quicumque per Pontificalem au-
toritatem & Regiam Majestatem promul-
gata & confirmata contempserit, si Eccle-
siasticus sit, a Concilio a suo ordine amo-
veatur, si Sæcularis, sua Dignitate a Re-
ge privetur & relegetur. Hic duæ Po-
 testates junguntur, quia Rex hæc
 omnia confirmaturus præsumitur. Id
 ipsum Episcopi postulant in conclusione.
 Dicunt se hos canones a Rege rogatos
 condidisse, & hortantur, ut illas consti-
 tutiones, quas apposita manu sua appro-
 basset, quales erant Colonienses & Bel-
 lovacenses, ad effectum deduci curaret.
 Attamen Episcopi Concilii Meldensis,
 cum Canonum confirmationem obtinere
 non possent, eos in lucem edere distule-
 runt.

79.

80.

§. XXXI.

Normanni Hamburgi.

Normanni hoc eodem anno octingen-
 tesimo quadragesimo quinto Ludo-
 vici regnum invadunt. Ter in Frisia
 pugnatum. Et primo quidem prælio vi-
 cti in duobus aliis victores suos supera-
 runt. Itaque sexcentis navibus in Albim,
 E e 4 Rori-

*Ann. Fuld.
& Metens.
845. Chr.
Duch. to. 2.
p. 524.*

Sæculum IX. Rorico Rege ipsorum Classem ducente,
 A. C. 845. investi, militibus ad Hamburgum expo-
litis, tanto terrore accolas nil tale cogi-
vit. S. Ansch. tantes implent, ut ne quidem agrestes
n. 22. to. 6. saltem ad tumultuarium auxilium feren-
Act. p. 89. dum convocari potuerint. Comite ab-
 sente S. Anschario Archiepiscopo animus
 erat a primo hostium impetu urbem de-
 fendere, dum validiores vires colligun-
 tur. Sed videns, vim hostium urbem
 jam obsidentium repelli non posse, cu-
 ram ad salvandas Reliquias convertit.
 Clerici sparguntur in diversa, ipse Archi-
 episcopus vix sine pallio barbarorum ma-
 nus effugit. Dilabatur undique populus,
 multi capti, plerique trucidati. Barbari
 sub noctem Hamburgum perveniunt, ibi-
 que una die & duabus noctibus commo-
 rantes omnia diripiunt & igne vastant.
 Hoc incendio consumpta est Ecclesia, quam
 S. Episcopus cura maxima ædificaverat,
 Monasterium quoque, & Bibliotheca, in
 qua inter ceteros erant libri eleganter
 descripti, a Ludovico pio illuc missi. De-
 nique nemini de rebus suis quidquam se-
 perfuit, quam quod sub manu forte erat,
 & secum auferre potuerat. S. Ansch-
 rius, omnibus, quæ per annos complures
 sui Episcopatus collegerat, uno momen-
 to amissis, nullo impatientiæ motu tur-
 bari visus, sed tantum sæpius dicere au-
 ditus est, illa Jobi verba: *Dominus dedit,*
Dominus abstulit. Archi-

Archiepiscopum in hunc modum cum suis Monachis errante, & cum ubique instaret periculum, Reliquias ex uno loco ad alium deferente, nunciatur in malorum cumulum, Ausbertum Episcopum, quem in Sueciam miserat, fuisse ejectum. Nam aliqui de populo, clandestine conjurati, in ejus domum irrumpunt, ejusdem nepotem Nithardum truculenter necant, cuncta diripiunt, ipsum Episcopum sociosque vinciunt, & ex Suecia probrose expellunt. Hæc vero inscio Rege plebs seditiosa ausa est. At ecce, Dei vindicta brevi omnes tantæ impietatis reos corripuit; nam alii morte, alii morbo, alii rerum omnium privatione pœnas dederunt, ita ut cuncti Jesu Christi potentiam mirarentur. Exinde Suecia annis septem Presbyterum non habuit.

Sæculum IX.

A. C. 845.

Ausbertus
Episcopus.

Hamburgensi Civitate expilata, nihil ultra prospere successit Normannis, & Saxonibus strenue sua defendentibus Rex Roricus seu Oricus, cum per nuncios comperisset, quantam cladem Normanni, Franciam ad Sequanam depopulati, accepissent, rerum suarum trepidus ad Ludovicum Regem Legatos mittit, qui pacem peterent, addentes, captivos se & quidquid de præda possent reddituros. Hi Legati Paderbornæ, ubi Rex Ludovicus in autumnno hujus anni octingentesi-

Ann. Fuld.

Chr. Norm.

Ann. Bertin.

Sæculum IX.
A. C. 845.

mi quadragesimi quinti Comitia Generalia agebat, adfuerunt. Sclavorum quoque & Bulgarorum advenere legati. Et Sclavorum quidem natio etiamnum Infidelis erat, sed Duces & Tribuni quatuordecim cum suis vasallis desiderium aperuerant Christiana Sacra suscipiendi, quos Rex Ludovicus in octava Epiphaniæ eodem anno octingentesimo quadragesimo quinto baptizari iusserat.

§. XXXII.

Capitulare Benedicti Diaconi.

Præf. Benedicti. Præf. Baluz. n. 44. Sup. lib. XLVII. §. 14.

Sub idem tempus Benedictus, Ecclesie Moguntinæ Diaconus, in Regno Ludovici degens, Capitularia, quæ Ansegisus Abbas vel sciens omiserat, vel si ignota inferere non poterat, collegit, & in libros tres digesta libris quatuor Ansegisi prioribus adjecit; unde jam libri septem numerantur. Benedictus hoc Opus ab Otgaro Episcopo suo iussus scripsit, & tribus Regibus tunc sceptrum rotantibus Ludovico, Lothario & Carolo dedicavit. Ceterum semper primo loco Ludovicum, nempe Regem suum, nominat. Constitutiones quoque Pipini & Fratris ipsius Carolomanni, quæ observantur, inseruit. Hujus Collectionis partes maxime ex Tabulis Bibliothecæ Moguntinæ excerptis; sed rerum delectis & ordo desideratur. Quod vero in sua præfatione

v. Baluz. n. II. 12.